

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-475/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ljerke Morović Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Trpani, Kralja Tomislava 4, Trpani koju zastupa opunomoćenica odvjetnica iz [redacted] predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanja visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 10. listopada 2019.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/34, urbroj: 376-05-3-19-10 od 23. srpnja 2019.
- II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi podmiri trošak upravnog spora u iznosu 3.125,00 kn.
- III. Ova presuda objavit će se u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Tužitelj je pokrenuo upravni spor radi ocjene zakonitosti rješenja tuženika kojim je pod točkom I. utvrđeno da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja tog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Trpanj prema evidenciji Općinskog suda u Dubrovniku, Zemljišno-knjižnog odjela Korčula na kojim nekretnina tužitelj ima izgrađenu ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj: 1102/2018 a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI, te je navedeni Elaborat u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja. Točkom II. rješenja utvrđeno je da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama na području Općine Trpanj od 28. siječnja 2019., Jedinstvene baze podataka o nerazvrstanim cestama Općine Trpanj i potvrdi Općine Trpanj od 17. srpnja 2019. koje također čine sastavni dio tog rješenja, a koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu zainteresirane osobe i na kojima tužitelj ima izgrađenu EKI i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje EKI. Točkom III. rješenja tuženika utvrđuje se da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama navedenim u potvrdi Općine Trpanj od 17. srpnja 2019. koja je sastavni dio tog rješenja, a koje nekretnine su u vlasništvu Općine Trpanj i na kojima tužitelj ima izgrađenu

EKI te ih koristi za potrebe EKI. Prema točki IV. količinu i vrstu EKI iz točke I., II. i III. tog rješenja čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedenoj u Elaboratu, točkom V. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji z.k. odjela Korčula, uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavci 1., 2. 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, dok se točkom VI. utvrđuje da zainteresirana osoba ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz tog rješenja od 2. srpnja 2019., točkom VII. obvezuje se tužitelj da u roku od osam dana od dana primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima dostavi tuženiku i zainteresiranoj osobi; točkom VIII. obvezuje se tužitelj da u roku od deset dana od dana primitka tog rješenja zainteresiranoj osobi plati naknadu za pravo puta za prvu godinu i dostavi dokaz o uplati naknade, a svaka slijedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena te se točkom IX. obvezana zainteresirana osoba omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

Tužitelj se u tužbi poziva na odredbu članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama i odredbu članka 5. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta te na odredbu članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku. Smatra razvidnim da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka kada je prenio utvrđivanje parametara za utvrđivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora koji je stranka u postupku. Poziva se na stajalište ovog Suda izraženo u presudama broj: UsII-234/18 od 16. siječnja 2019. i UsII-321/18 od 20. veljače 2019. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim obrazlaže razloge temeljem kojih smatra da je ispravno utvrdio infrastrukturnog operatora i visinu naknade za pravo puta. Također se poziva na stajalište ovog Suda izraženo u ranijim presudama te predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba također je dostavila odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim razlozima te detaljno obrazlaže sadržaj i način primjene u konkretnom slučaju odredbi članaka 5., 6. i 7. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta. Poziva se na raniju praksu ovog Suda te na zaključak o pravnom shvaćanju sa Sjednice svih sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije i potražuje naknadu troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je pozivom na odredbu članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, broj 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17.) povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI koja je izgrađena na području zainteresirane osobe kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu. Navedenom odredbom Zakona propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i na nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Prema odredbi članka 29. stavka 1. istog Zakona za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. tog Zakona plaća se naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnine i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema odredbi stavka 2. ovog članka

Zakona naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po m² zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. tog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro na cijelom području Republike Hrvatske.

Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika iz razloga što je tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenio na tužitelja što je prema stajalištu tužitelja protivno odredbama Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva i na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Međutim, ovaj Sud je već u svojoj presudi poslovni broj: UsII-334/19, u povodu identičnih tužbenih navoda tužitelja, ocijenio da tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na način kako je to utvrđeno u izreci osporenog rješenja, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku. Slijedom navedenog nije osnovan prigovor povrede odredbe članka 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama u vezi s člankom 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku.

Također, zainteresirana osoba pravilno se poziva na zaključak sjednice svih sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019. Prema navedenom zaključku u primjeni članka 27. i članka 28. Zakona o elektroničkim komunikacijama, Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

Odredbom članka 40. Zakona o sudovima (Narodne novine, broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16. i 67/18.) propisano je da su pravna shvaćanja prihvaćena na sjednici sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske obavezna za sva vijeća tog Suda.

Ocjenjujući provedeni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti već je u okviru svoje zakonske ovlasti izrijekom osporenog rješenja, u kojoj su dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta (Narodne novine, broj 152/11., 151/14. i 95/17.) pravilno riješio ovu upravnu stvar. Sukladno navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta izračunava se prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture a tužitelj nesporno raspolaže s tim podacima za koje je dužan plaćati naknadu, a koji podaci su uneseni u Elaborat za pravo puta broj: 1102/18 koji je tužitelj sam izradio i koji je sastavni dio osporenog rješenja. Također navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome osporeno rješenje sadrži nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat je sastavni dio rješenja i sadrži površine za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu, čime izreka osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade za pravo puta.

Iz navedenih razloga na temelju odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) odlučeno je kao pod točkom I. izreke, dok se odluka o troškovima upravnog spora temelji na odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima i određena je sukladno tarifnom broju 21.1 i tarifnom broju 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. Zakona o elektroničkim komunikacijama.

U Zagrebu 10. listopada 2019.

Predsjednica vijeća
Ana Berlangi Fellner, v.r.

Za točnost otpravka ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić
Tanja Nemčić